

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget går ud på at sikre, at sundhedsministeren ikke kan begrænse kiropraktorerens ret til behandling, heller ikke for spædbørn fra 0-1 år. Som det fremgår af Sundhedsudvalgets betænkning af 16. maj 1991 over L 95, Forslag til lov om kiropraktorer m.v. (folketingsåret 1990-91 (2. samling), se Folketings Tidende 1990-91 (2. samling), forhandlingerne, sp. 1110, 1904, 6559 og 7184, tillæg A, sp. 2179, tillæg B, sp. 765 og tillæg C, sp. 767), har der ikke været tilfælde af skader ved kiropraktorbehandling af denne patientgruppe. Autorisation af kiropraktorer vil også i sig selv indebære et tilsyn med kiropraktorerens virksomhed. Det understreges også i betænkningen, at kiropraktorerens virksomhed hidtil har været udøvet fuldt forsvarligt.

Sundhedsministeriets hidtidige holdning til autorisation af kiropraktorer er mere politisk bestemt end sundhedsbestemt. Derfor er det ikke rimeligt, at Sundhedsministeriet skal kunne kræve begrænsninger i kiropraktorerens adgang til selv både at diagnosticere og behandle alle grupper. Da der ikke er frit lægevalg, vil et krav om, at en læge skal acceptere behandlingen, komme til at virke som en indskrænkning til skade for denne patientgruppe. Specielt spædbørnskolik kan efter kiropraktorbehandling mindskes på en effektiv og skånsom måde. Der henvises i øvrigt til henvendelse af 5. oktober 1992 til Sundhedsudvalget fra Dansk Kiropraktiker-Forening, hvoraf det blandt andet fremgår, at antallet af behandlede børn under 1 år i 1990 udgjorde 1.875 og i 1992 369. Henvendelsen er optrykt som bilag til lovforslaget.